

‘Scheidrechter is meer dan op een fluitje blazen’

Niet alleen bij FNV Bouw vindt Niko Manshanden het leuk om met mensen te werken en hen de spelregels (van de Wet op de ondernemingsraden) toe te laten passen. In zijn vrije tijd bewaakt hij als jeugdscheidsrechter bij de Amsterdamse voetbalclub WV-HEDW ook de regels van het spel.

“Scheidsrechter zijn, is meer dan op een fluitje blazen en heen en weer rennen langs het veld”, vertelt Niko Manshanden. “Tijdens een wedstrijd ben je constant aan het beoordelen of de spelregels goed worden toegepast en of het spel goed loopt. Maar geen situatie is hetzelfde. Voor de wedstrijd roep ik de spelers met hun begeleiders van beide ploegen bijeen om hen kennis met elkaar te laten maken en hen te wijzen op de regels van zowel het spel als de club.”

Monument

Hoe het zo gekomen is? Toen zijn zoons de leeftijd kregen om te gaan voetballen, ging Niko op zoek naar een geschikte club. Hij kwam toen uit bij WV-HEDW (voluit: Wilhelmina Vooruit Hortus Eendracht Doet Winnen). Niko: “Deze voetbalclub is ontstaan uit een fusie van drie clubs, die van oorsprong veel

joodse leden hadden. Veel van hen zijn vermoord tijdens de Tweede Wereldoorlog. Bij de ingang van het voetbalveld staat een monument ter nagedachtenis aan deze gevallen. Jaarlijks herdenken wij hen.”

KNVB-tenue

Het is een gezellige club, vindt Niko, een club waar mensen voor hun plezier voetballen en waar inzet van de ouders wordt gevraagd. Niko heeft ervoor gekozen om jeugdwedstrijden te gaan scheidsrechteren. En om dat goed te kunnen doen, is hij de officiële opleiding van de KNVB gaan volgen. Dat betekent wedstrijden fluiten met een officiële KNVB-fluit in een officieel KNVB-tenue. Niko: “Hiermee onderscheid je je niet alleen van de andere clubscheidsrechters, maar straal je ook autoriteit uit. En dat is soms hard nodig, want het zijn niet

alleen de spelers die het niet altijd eens zijn met je beslissing. Ook ouders kunnen lastig zijn. Zo meende bijvoorbeeld een bekende sportverslaggever en een vader en coach van de ‘tegenpartij’ mij te moeten vertellen wat ik moest beslissen, omdat hij dacht het beter te weten. Of grensrechters die achter je rug proberen in het voordeel van hun club te vlaggen.

Gelijk

Wat jammer is dat beroepsvoetballers niet altijd het goede voorbeeld geven en daardoor jonge spelers menen dat zij alle gelijk van de wereld hebben. En dat vraagt uitleg waar je tijdens de wedstrijd niet altijd tijd voor is. Dat doe ik dan na de wedstrijd, wat soms de nodige overtuigingskracht vergt”. Ook zijn beide zoons zijn het niet altijd met hem eens, als hij hun wedstrijd fluit. Niko: “Dan krijg ik bijvoorbeeld te horen dat ik meer had moeten optreden, of dat ik een gemene overtreding

niet heb gezien. Maar dat gebeurt altijd thuis op een ontspannen manier. Op het veld zijn alle spelers voor mij gelijk.” “Hoewel het soms lastig is dat je het nooit voor honderd procent goed kan doen, vind ik het geweldig om te doen”, zegt Niko enthousiast. “Niet alleen voor mijzelf. Het is natuurlijk fijn als de spelers je na aflopen bedanken voor een leuke wedstrijd, ongeacht of zij hebben gewonnen of niet. Wat ik ook fijn vind is, dat ik dit kan doen voor een club waarbij ik mij helemaal thuis voel.”

“Je bent constant aan het beoordelen of de spelregels goed worden toegepast”

Zijn er ook parallellen met je werk? “Er zijn wel overeenkomsten. Als adviseur Medezeggenschap gaat het ook om spelregels die ik uitleg aan ondernemingsgraadsleden. Het zijn alleen niet dezelfde spelregels. In mijn werk gaat het om de spelregels en de praktijk van de Wet op de ondernemingsraden. En tijdens OR-werkconferenties die ik regelmatig organiseer en voorziet, moet ik er ook voor zorgen dat alles in een goede sfeer verloopt. En dat ik soms mijn autoriteit laat zien.”